

Zavičaj u pjesničkom djelu (Iz recenzije Nevena Perića)

U poeziji Ante Stanića nalazimo impresivne opise prirodnih ljepota kreševskoga kraja. Pjesnik nas kroz svoj zavičaj vodi od najstarijih vremena kad je Kreševo bilo poznato mjesto po rudarstvu i kovačkom zanatu. Iz toga perioda sačuvana je vrijedna zbirka umjetnina koja se nalazi u kreševskom franjevačkom samostanu, a koja je izvor nadahnuća ne samo ovome pjesniku, već i mnogim drugim bosanskohercegovačkim umjetnicima. Pišući o kreševskim rudarima i vještim kovačima koji su uspijevali potkovati i obično jaje, Stanić oživljava tradiciju koja je vrijedna svakog pamćenja i koju na sve moguće načine, uključivo i pjesničke, treba oteti od zaborava.

Svoju ljubav prema prirodnim ljepotama kojima je obdaren kreševski kraj Anto Stanić nam prenosi u pjesmama o Inač planini, Prokoškom jezeru, starom selu Vrancu i drugim. U tim pjesmama on je nadahnuti poeta i vrstan slikar koji dočarava savršenstvo prirodnih krajolika što okružuje stare i nove srednjobosanske gradove. Emotivni pjesnikov kod bilježi i u stihove pretače najsitnije detalje o njivama, brezama, izvorima, rijekama i drugim prirodnim draguljima koji nam život čine ljepšim i sadržajnijim, i koji iz naših misli potiskuju sve prisutnija tužna i depresivna osjećanja.

Neven Perić